

Zlatá pole budou otevřena v pátek 18. 3. 2016 v 18:00!

Zatracenej babyboom...

Je právě krásné slunečné ráno, i když pro šerifa poněkud kalné. No jo, nemá tolik ponocovat. Právě ho vzbudilo hejno myší svádějící bitvu o jeho snídaňovou dávku rohlíků. Měl si je pověsit na věšák a nenechávat na stole u pryčny v prázném vězení, kam se někdy po půlnoci dopotácel. Takže zahnání myší ze stolu asi bude jako obvykle jedinou výraznější činností dne... Teda pokud se myši nevloupali i do sklenice s tatarkou, případně neochutnali protekční dávku kotlet ke snídani. To by se s nechutí musel táhnout až do dalekého Holýšov City, protože o hladu rozhodně být nehodlá. A vzhledem k současnému úpadku živností ve Fort Yukonu se jinak asi nenají...

Fort Yukon City se v poslední době už prohání jen hejna myší případně davy dětí a obojí se šerif ne právě úspěšně snaží ignorovat...

Vzhledem ke klimatickým změnám se Lisovská poušť značně přiblížila až k samotnému městu. Část obyvatel odtáhla minule hned po vytěžení Bronsonovy strouhy, další část se pokusila uchytit v okolí. Ale limity už není kde prolamovat, jíst je potřeba a kde brát zlato a nekrást? Vždyť už ani v bance nevědí jak vypadá, většina dlužníků úpisů je nekrytých a v bankovním

netěží zlato (o kterém se přeci ví, že už tam žádné není), tak že na to povolení nepotřebuje, a basta!

Ale co s tou snídaní? Šerif otevírá tatarku a zjišťuje, že místní myší populace už se opravdu dostane všude. Takhle čistě by tu sklenici ani sám nevymyl. Zatraceně. Zvedá se, že tedy půjde zjistit do saloonu, zda hlad není opravdu jen převlečená žízeň, když tu... „Jupíííí!“ Do šerifárny se vřítla tlupa dětí, část z nich okamžitě zabavuje zrezivělý šerifův arzenál, další zamykají šerifa v cele a nějaký prcek mu dokonce odnesl i zbytek okousaných rohlíků. Najednou rána jako z děla a když šerif konečně přestal počítat hvězdičky rotující v nevhodně vysokém tempu kolem jeho hlavy (a svatozář to tentokrát bohužel nebyla), našel vedle sebe na pěkném zakulaceném půlkilovém valounku papír s následující zprávou: „Vikopaly sme fálečnou sekirchu.“

„Zatracenej babyboom. To bylo samý křtění, a teď mě majznou šutrákem. Ještě, že nevyhloupili banku. A škola tady evidentně taky funguje na houby...“ Zaklel šerif, třouc si rozmrzele stále natékající bouli na čele. Jenže co teď? Ještě že Old Blue Woody ještě v době šerifování tak trochu odflákl řešní odpadu ze šerifárny. Pravda, spolupracující páter Koniáš s majitelem herny Mr. Harrym mu tvrdili, že tudy by neprolezla ani myš,

Šerif opouští potupně vlastní vězení

i s jeho staříčkou fordkou, která cestou k Hořina River alespoň plašila a hnala před sebou koně ostatních deputy, přičemž alespoň baschtská sekce stihla částečně vystřízlivět.

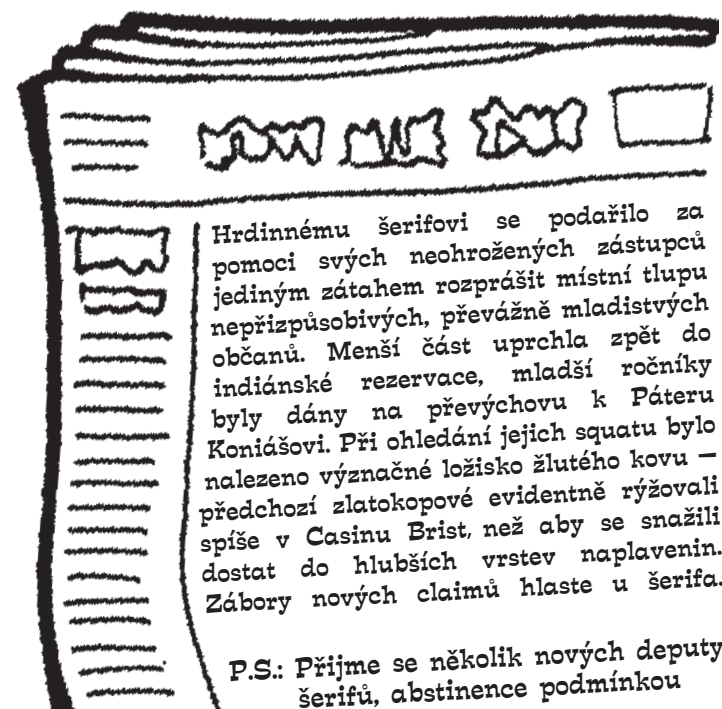
Příjezd hlav zákona do FY byl v podstatě impozantní. Šest splašených koní se řítilo ze svahu před kašlající fordkou, jejíž řidič si vzpomněl, že už při minulé zfalšované technické kontrole mu poněkud nefungovaly brzdy. Ale zase se jim tím podařilo překvapit dětskou smečku, která takový frontální útok nečekala. Opevnění hlavní duny sice připomínalo Karlštejn v dobách slávy, ale fordce se u dna údolí podařilo předjet znavené koně a naprat to do duny takovou silou, že se celá část hradeb sesypala, čímž pohřbila pod pískem celé auto i s řidičem. Šest. Šest unavených koní a ještě unavenějších jezdců zaútočilo přímo z chodu. Ale smrtonosná smršť báboviček, lopatek, kyblíčků, gumových kačenek a dřevěných vláček neúprosně kosí útočící řady. Tři jezci, se šerifem v čele se dostávají až na vrchol opevněné duny, přičemž jen šerifovi se podařilo zastavit, aby strhl nepřátelský totem s ukradenou šerifskou hvězdou.

Ale prekové stále pálí z praků, balist a katapultů, takže šerifovi na čele vyrůstá další boule a kolem hlavy mu rotuje už několik řad hvězdiček – a všude vidí žlutou barvu... zlatou barvu... zlatou... zlato...

Gold!!! Gold!!! Gold!!!

SEMÍK

Malý článek z místních novin:

Náš pohotový fotograf zachytil první velké sročení Fort Yukonské omladiny a okamžik, kdy jejich mluvčí doporučuje přítomnému deputákovi, aby si ty rady o návratu k maminkách strčil za to svoje háro...

trezoru má Mr. Pavlík of Slatiňany jen krásnou sbírku pavouků včetně čerstvého úlovku záprednice jedovaté. O různých sklípkanec nemluvě...

Od předloňského zlatého boomu kupodivu zatím v Hořina River neuteklo ani moc vody, jelikož v létě prostě vyschla. Nebo téměř. Což zase nevalilo dětem, jelikož postup písečných dun od Lisova vytvořil u říčky pěkné zakoutí s pískovištěm. A po týdenním dětském budování na pískovišti už dané místo vypadalo hůře než Bronsonova strouha po prolomení limitů. Takže se tam šerif vrhl pokutovat nedovolenou těžbu – nikdo si tam žádný claim přece nezaregistroval. Bohužel pro šerifa, děti jsou dnes poněkud asertivní, takže plastovou lopatičku se mu podařilo vykašlat z plic ještě ten večer, šípý ze zad mu u mešního vína vytáhl páter Koniáš a po týdenním vyklepávání písku z uší už občas i něco slyší. A ty zlomené prsty po úderu dětským krumpáčkem prý také rychle srostou, páter Koniáš prodává skvělou mast pro první, poslední a jiné pomazání, pro šerifa zajisté se slevou. Jo a ten kýbl, co mu přistál na hlavě, se teď hodí v šerifárně alespoň na vynášení popela...

Takže šerif se od té doby zátoce s pískovištěm vyhýbá obloukem a v saloonu prohlásil, že pokud tam nikdo

ale rachitický šerif neustále bojující o svou stravu s hejnem myší (část se jich dokonce přestěhovala z kostela od pátera Koniáše), tudy přece projít musí... Takže odložit vestičku a jde se na to. Hlava projde, jedno rameno, druhé a sláva... Šerif je venku. Takže teď ještě si nenápadně ukrást, tedy pardon vzít z ohrady vlastního koně a hurá pryč.

Ano, co je šerif bez vlastních deputáků? Když se mu všichni rozprchli do světa, tak si je musí postupně zase sehnat, přece si nenechá ukrást město, které vlastními silami (případně potem a krví jiných) vybudoval?

Takže první šerifovy kroky míří do proslulého Baschtch City, kde je k mání hned několik pistolníků. Poté, co potácející se Mr. Wigwam s Mr. Ferdou vytáhli z hráčského doupěte i Mr. Alvu z právě probíhající soutěže v pití beeru, mohlo se za dalšími. Měli štěstí, Mr. Small Tea na svém ďábelsky rychlém koni jel právě v protisměru, jinak už by ho v životě nedohnali. Zejména ne s konmi baschtschké sekce fungujícími na pívni pohon... Další cesta byla k vejmkinku salonního šerifa do Krzsivoklatsch forest. I Mr. Schamscha tedy odložil rozdělanou práci a nasedl na svého oře. Pak už jen na stavbě nového city vyzvedli Mr. Toka-í-ta

